

Дива

Тетяна Булат

Господь на землі див немало створив,
Уміння робити, любити, радіти.
Поглянув на все зі своєї гори
Й останнє створив – різнобарвні квіти.

Хтів, щоб кожна квітка інакша була,
Не схожа ні кольором, ні висотою.
Щоб кожна у пору свою зацвіла,
І око раділо цією красою.

Для квітів зробив безліч фарб, кольорів,
А ще без підручних йому апаратів,
Подумавши трохи, Отець наш створив
Божественні, ніжні й п'янки аромати!

Війнув на поля квіти льону й ромашки.
— Хай маки цвітуть, — на весь голос сказав!
Півоній рожевих розкрилися чашки
І час королеви всіх квітів настав!

Троянда. То квітка жагуча, нестримна,
Не знаю, чи можна її не любить?
Тендітна, красива й водночас так дивно,
Шипами чатує болюче зробить!

Господь озирнувся, оглянув творіння,
Надав квітам сили, та ще й немалі!
Відтоді хто має велике терпіння,
Вирощує квіти — то рай на землі!